

Podstawowe dane osobowe recenzenta:

ad. dr hab. Arkadiusz Adamczyk
Sztuki muzyczne, dyscyplina instrumentalistyka
Akademia Muzyczna – Poznań
Tel. 502 227 394
Email: adamczykarek@yahoo.co.uk

Poznań, dnia 25 lipca 2022 r

Recenzja pracy doktorskiej mgr Piotra Kamińskiego

Zleceniodawca recenzji

Rada Dyscypliny Artystycznej, pismo z dnia 25 kwietnia 2022 roku, na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021. poz. 478).

Praca

Jako wyznaczonemu recenzentowi pracy doktorskiej mgr Piotra Kamińskiego przekazano mi do recenzji pracę doktoranta pt. „Wielkie formy kameralne na fagot i fortepian na przykładzie Sonaty Concertante A/K 67 Nikosa Skalkottasa i autorskiej transkrypcji Sonaty wiolonczelowej Fryderyka Chopina op. 65”.

Praca została napisana pod kierunkiem prof. dr hab. Zbigniewa Płużka, profesora Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina.

Otrzymałem:

- pracę pisemną
- dzieło zapisane na nośniku elektronicznym

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska mgr Piotra Kamińskiego składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym (płyta CD) oraz dysertacji doktorskiej pisemnej.

Ocena dzieła artystycznego

Doktorat stanowią nagrane interpretacje dwóch utworów:

1. Fryderyk Chopin - Sonata wiolonczelowa g-moll op. 65 (autorska transkrypcja doktoranta):
  - I. Allegro moderato
  - II. Scherzo
  - III. Largo
  - IV. Finale – Allegro

2. Nikos Skalkottas – Sonata Concertante A/K 67
  - I. Allegro molto vivace
  - II. Andantino
  - III. Presto

Wykonawcy:

Piotr Kamiński – fagot

Anna Hajduk-Rynkowicz – fortepian

Izabela Wiejaczka, Marcin Wiejaczka – reżyseria dźwięku, montaż oraz mastering

Prof. dr hab. Zbigniew Płużek – opieka artystyczna nagrania

Nagranie zostało sporządzone dnia 8 listopada 2021 roku w Sali Koncertowej UMFC w Warszawie.

Z niezwykłym zainteresowaniem wysłuchałem nagrania Sonaty Fryderyka Chopina op. 65 w wykonaniu mgra Piotra Kamińskiego. Z uwagi, iż jest to autorska transkrypcja doktoranta, skupię się najpierw na ocenie transkrypcji jako takiej. Na przestrzeni wieków skomponowano na fagot niezliczoną ilość utworów. Bogaty repertuar fagotowy jest mimo to ciągle poszerzany o transkrypcje, dość często wiolonczelowe. Pomimo pokrewieństwa rejestrów, nie każdą próbę transkrypcji można zaliczyć do udanych. W tym przypadku doktorant popisał się bardzo przemyślanym wyborem repertuaru, wiedzą jak i intuicją muzyczną, albowiem transkrypcji Sonaty opus 65 słuchałem z dużym zaciekawieniem oraz przyjemnością. Autor zmuszony był to podjęcia licznych kompromisów, szczególnie we fragmentach, gdzie występowały w oryginale dwudźwięki, niemniej jednak podjęte decyzje nie zubożyły materiału i nie zakłóciły oryginalnego stylu kompozycji.

Cała sonata Chopina została wykonana oraz przekazana z niezwykle dbałością o romantyczny styl oraz z bardzo dobrym zrozumieniem formy. Wykonawca operuje dojrzałym oraz nasyconym dźwiękiem. Ewidentna jest także niezwykle biegłość techniczna doktoranta, który ze swobodą operuje dźwiękiem we wszystkich rejestrach, wychodząc nawet poza górną skalę instrumentu. Pomimo okazałych rozmiarów oraz monolitycznej struktury Sonaty op. 65 mgr Piotr Kamiński poprzez liczne różnice dynamiczne, właściwe prowadzenie frazy oraz zastosowanie stylowego vibrato zdołał zainteresować mnie transkrypcją o bardzo wysokim poziomie artystycznym. Zachwyca także umiejętna kontrola jakości dźwięku oraz intonacji przy dużym rozmiarze dzieła oraz stosunkowo niewielkiej ilości pauz. Wykonanie Sonaty Chopina oceniam bardzo dobrze.

Sonata Concertante A/K Nikosa Skalkottasa jest niezbyt długim, ale niezwykle wymagającym dla fagocisty dziełem. Mgr Piotr Kamiński bardzo dobrze wywiązał się z roli wykonawcy. Doktorant zachwyca biegłością techniczną. Skomplikowane i szybkie przebiegi w skrajnych częściach sprawiają wrażenie lekkich i wykonane są bardzo precyzyjnie. Godna podkreślenia jest też jednolitość barwy. Fagot doktoranta ma bardzo wyrównane brzemienne i jest to ewidentne we wszystkich rejestrach. W części drugiej wykonawca stosuje bardzo przekonującą technikę frazowania i prezentuje dzieło w niezwykle dojrzały sposób. Chciałbym także podkreślić, iż dość gęste oraz jednolite vibrato będące być może zaletą w Sonacie Chopina, tutaj w dodekafonicznym utworze współczesnym nadaje wykonaniu zbyt dużo monotonii. Jako słuchaczowi oraz recenzentowi brakuje mi nieco zróżnicowania barwy dźwięku oraz gęstości vibrato. Pomimo tego wykonanie Sonaty Skalkottasa oceniam bardzo wysoko.

Całość dzieła została wykonana oraz zarejestrowana na najwyższym poziomie artystycznym. Na uwagę zasługuje też bardzo dobre ustawienie mikrofonów oraz doskonały balans dynamiczny pomiędzy fagotem i fortepianem. Na nagraniu nie słychać zbędnych odgłosów klap fagotu, co świadczy także o bardzo dobrym przygotowaniu doktoranta do nagrania także w kontekście technicznego stanu instrumentu.

Chciałbym też wyrazić najgłębsze uznanie dla Pani Anny Hajduk-Rynkiewicz za wykonanie partii fortepianu na najwyższym poziomie z ogromną dbałością o tekst jak i charakter obydwu utworów.

Ocena pracy doktorskiej

Problemem teoretycznym, którego dotyczy praca są wielkie formy na fagot i fortepian: Sonata Concertante A/K 67 Nikosa Skalkottasa oraz Sonata wiolonczelowa op. 65 Fryderyka Chopina.

Doktorat, oprócz dzieła artystycznego, stanowią załączona w aneksie autorska transkrypcja sonaty Chopina oraz opis dzieła artystycznego.

Na początku pracy doktorant klarownie przedstawił kwestię wielkich form kameralnych na fagocie oraz opisał trudności pojawiające się podczas ich wykonywania. Następnie, w rozdziale 3, przeanalizował dogłębnie transkrypcję sonaty Chopina, opisując także podstawowe

trudności napotkane w trakcie adaptacji tego dzieła na fagot. W następnej kolejności autor pracy opisał zmiany dokonane w transkrypcji podając ich dogłębne uzasadnienie. W rozdziale 4 doktorant dokonał analizy sonaty Concertante Nikosa Skalkottasa z perspektywy wykonawcy, wskazując przy tym na trudności, których może się spodziewać wykonawca. Konkludując analizę dzieła greckiego kompozytora autor nakreślił kontekst oraz genezę powstania utworu. Rozdział 5 jest podsumowaniem, w którym doktorant proponuje trzy rozwiązania przedstawionego na początku pracy problemu.

Mgr Piotr Kamiński wykazał się bardzo dobrą znajomością zagadnienia. Tezy zostały przedstawione bardzo klarownie a praca sama w sobie logicznie uporządkowana. Bardzo nieliczne potknięcia literowe nie odwracają uwagi od świetnie przemyślanej treści.

Konkluzja

Praca doktorska Pana mgra Piotra Kaminskiego pt. „Wielkie formy kameralne na fagot i fortepian na przykładzie Sonaty Concertante A/K 67 Nikosa Skalkottasa i autorskiej transkrypcji Sonaty wiolonczelowej Fryderyka Chopina op. 65” jest z całą pewnością interesującym i oryginalnym rozwiązaniem problemu. Wykonanie dzieła stoi na wysokim poziomie artystycznym. Natomiast opis wraz ze znakomicie przemyślaną oraz wykonaną aranżacją dzieła Fryderyka Chopina niewątpliwie wniesie bardzo wiele do rozwoju oraz podniesienia jakości gry na fagocie w Polsce. Jestem przekonany, że praca ta, jeśli wydana, przyczyni się do upowszechnienia sonaty Concertante Nikosa Skalkottasa wśród młodych polskich wykonawców oraz poszerzy repertuar fagotowy o kolejne niezwykle dzieło jakim jest Sonata op. 65 Fryderyka Chopina.

Niniejszym stwierdzam, że praca doktorska Pana mgra Piotra Kamińskiego spełnia wymagania art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021. Poz. 478).

Pracę przyjmuję bez zastrzeżeń

ad. dr hab. Arkadiusz Adamczyk